

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobce: V. P., narozený dne X
bytem X

proti
žalovanému: Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky
sídlem Orlická 4/2022, 130 00 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2023 agendové číslo RO/2450/23/Ld,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jako opožděné jeho odvolání v pozici dlužníka podané proti rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Regionální pobočky Ostrava, pobočky pro Moravskoslezský, Olomoucký a Zlínský kraj (dále též „*prvostupňový orgán*“) ze dne 25. 9. 2023 č. j. VZP-23-05237132-Z881 podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve

znění pozdějších předpisů (dále též „*správní řád*“). Žalobce současně požadoval po žalovaném omluvu a případně i pokutu.

2. Prvostupňový orgán tímto rozhodnutím zajistil pohledávku dlužného pojistného žalobce na veřejné zdravotní pojištění a zákonem stanoveného penále předepsané k úhradě vykonatelným výkazem nedoplatků č. 8842300062 ze dne 3. 2. 2023 (dále též „*výkaz nedoplatků*“) v celkové výši 181 248 Kč. V odůvodnění konstatoval, že žalobce jako dlužník neuhradil pohledávku vzniklou v důsledku neplnění zákonné povinnosti zaplatit pojistné na veřejné zdravotní pojištění včas a ve správné výši. V poučení uvedl, že proti rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat odvolání žalovanému prostřednictvím prvostupňového orgánu. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 3. 10. 2023.
3. Dne 19. 10. 2023 žalobce podal doporučeně prostřednictvím pošty proti rozhodnutí prvostupňového orgánu odvolání, které bylo prvostupňovému orgánu podle razítka o přijetí doručeno dne 20. 10. 2023.
4. Napadeným rozhodnutím (ze dne 16. 11. 2023 agendové číslo RO/2450/23/Ld) žalovaný odvolání žalobce podle § 92 odst. 1 *správního řádu* jako opožděné zamítl. V odůvodnění uvedl, že žalobce převzal rozhodnutí prvostupňového orgánu dne 3. 10. 2023, doručeníka je součástí spisového materiálu. Posledním dnem k podání odvolání byl den 18. 10. 2023. Ode dne 19. 10. 2023 je rozhodnutí v právní moci. Odvolání bylo podáno dne 19. 10. 2023 k poštovní přepravě, tj. opožděně, ačkoli žalobce byl řádně poučen o odvolací lhůtě.
5. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobce podanou žalobou.
6. V žalobě obsáhle žalobce vysvětluje důvody, proč byl osobou bez zdanitelných příjmů, a rovněž upozorňuje, že pečoval o osobu závislou na péči jiné osoby. Uvádí, že není schopen určit, zda vyjádření prvostupňového orgánu nejsou klamavá nebo zavádějící. Zřízení zástavního práva k zajištění pohledávky méně než 200 000 Kč k nemovitostem považuje ve zjevném nepoměru k hodnotě zajišťované pohledávky. Rozhodnutí je nezákonné a žalobce jej shledává svévolným obohacením se na pojistném a krácením jeho příjmů. Navrhuje důkazy týkající se dob požadovaného pojistného, rovněž žádá omluvu od žalovaného.
7. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl žalobu odmítnout jako nepřijatelnou.
8. Uvedl, že žalobci bylo doručováno na jeho adresu, zde osobně rozhodnutí prvostupňového orgánu převzal, rozhodnutí obsahuje správné poučení, lhůta k podání odvolání uplynula dnem 18. 10. 2023. Odvolání nevyhověl z procesních důvodů, aniž měl možnost zabývat se obsahem rozhodnutí prvostupňového orgánu. Je proto třeba na rozhodnutí prvostupňového orgánu nahlížet jako na rozhodnutí správné a bezvadné. Žalobce se nemůže domáhat svých práv žalobou proti meritu rozhodnutí, proti němuž nepodal včas odvolání.
9. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, žalovaný s takovým postupem souhlasil a žalobce po řádném poučení soudem ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas s takovým projednáním věci nevyjádřil, souhlasil tudíž konkludentně (§ 51 s. ř. s.).
10. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
11. Žalobu shledal soud nedůvodnou.
12. Předmětem soudního přezkumu je v nyní projednávané věci otázka včasnosti odvolání žalobce. Jelikož je přezkoumáváno rozhodnutí žalovaného, který odvolání žalobce zamítl jako opožděné podle § 92 odst. 1 *správního řádu*, není možný přezkum meritorních námitek. Soud takové rozhodnutí přezkoumá jen z hlediska, zda odvolání bylo podáno včas, či nikoliv (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2010 č. j. 5 Ca 117/2007-29). To znamená, že v případě výroku rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost (§ 92 odst. 1 *správního řádu*) je soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se

skutečně jednalo o opožděné odvolání, tedy zda byl žalobce v důsledku případného nezákonného posouzení odvolání jako opožděného zkrácen na svých právech ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Jinými slovy, nepřezkoumal-li žalovaný k odvolání žalobce rozhodnutí věcně, nemá prostor k takovému přezkumu ani soud. Toto omezení jistě krajskému soudu nebrání, aby se nad rámec nutného odůvodnění vyjádřil i k některým otázkám zákonnosti řízení, jež vydání rozhodnutí stěžovatele předcházelo, tyto úvahy se však nemohou projevit ve výroku jeho rozsudku (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008 č. j. 8 As 51/2006-112, a ze dne 27. 11. 2008 č. j. 2 As 53/2007-111). Z citované judikatury Nejvyšší správní soud vycházel také v rozsudku ze dne 8. 3. 2018 č. j. 5 Ads 171/2016-22 (viz bod 11), v němž vyslovil, že „*správní soudy nejsou v takové situaci oprávněny zkoumat zákonnost správního rozhodnutí prvního stupně, o němž se má za to, že neprokáže-li se v soudním řízení ohledně opožděnosti odvolání opak, je v právní moci, netvoří s rozhodnutím odvolacího orgánu, jímž bylo odvolání proti tomuto rozhodnutí prvního stupně zamítnuto pro opožděnost, jeden celek, a nemůže být tedy soudním přezkumem rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost jakkoli dotčeno*“.

13. Soud se proto primárně zabýval včasností podaného odvolání.
14. Z předloženého správního spisu vyplývá, že rozhodnutí prvostupňového orgánu bylo vydáno dne 25. 9. 2023. Soudu bylo doručeno spolu se správním spisem zaslaného žalovaným prostřednictvím datové zprávy v kopii, bez doložky právní moci. Z poštovní doručky, která je součástí správního spisu, je zřejmé, že „V. P.“ rozhodnutí prvostupňového orgánu označeného číslem jednacím osobně převzal a vlastnoručně podepsal doručenkou dne 3. 10. 2023. Odvolání žalobce proti rozhodnutí prvostupňového orgánu není datováno a bylo předáno k poštovní přepravě dne 19. 10. 2023 (tj. ve čtvrtek) doporučeně. Na odvolání je razítko o přijetí prvostupňovým orgánem dne 20. 10. 2023.
15. Podle § 83 odst. 1 věta první správního řádu *odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak*.
16. Podle § 92 odst. 1 věta první správního řádu *opožděné nebo nepřijatelné odvolání odvolací správní orgán zamítne*.
17. Okamžik určující počátek běhu lhůty pro podání odvolání se odvíjí od data doručení rozhodnutí prvostupňového orgánu žalobci. V daném případě účastníci řízení nespoují, že rozhodnutí prvostupňového orgánu bylo žalobci doručeno dne 3. 10. 2023.
18. Lhůta pro podání odvolání v trvání 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí počala plynout dne následujícího [§ 40 odst. 1 písm. a) věta před středníkem správního řádu]; posledním dnem lhůty je den 18. 10. 2023 (tj. středa). Žalobce podal odvolání prostřednictvím poštovní přepravy dne 19. 10. 2023, což účastníci rovněž nespoují. Odvolání žalobce tak bylo podáno nikoli ve lhůtě pro podání odvolání, nýbrž bylo zjevně opožděné.
19. Z uvedeného vyplývá, že napadené rozhodnutí není na základě výše uvedených skutečností nezákonné, neboť žalovaný odvolání správně zamítl jako opožděné, pro takový postup byly splněny procesní podmínky. Soud se proto ztotožnil se závěrem napadeného rozhodnutí.
20. Navrhované důkazy žalobce se nevztahují k otázce včasnosti odvolání, soud proto neshledal důvod k jejich provedení.
21. Na základě všech shora uvedených skutečností soud žalobu shledal nedůvodnou, proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
22. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu nepřisluší právo na náhradu nákladů v řízení, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

23. Žalovanému pod výrokem III. tohoto rozsudku soud náhradu nákladů řízení přiznat nemohl, neboť neshledal, že by v projednávané věci přesáhly jeho běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. únor 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu